Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0137

Pakt dla czystego przemysłu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2025 r. w sprawie Paktu dla czystego przemysłu (2025/2656(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając komunikat Komisji z 26 lutego 2025 r. pt. „Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji” (COM(2025)0085),

– uwzględniając komunikat Komisji z 26 lutego 2025 r. pt. „Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii – Odblokowanie prawdziwego potencjału unii energetycznej w celu zapewnienia przystępnej cenowo, efektywnej i czystej energii dla wszystkich Europejczyków” (COM(2025)0079),

– uwzględniając sprawozdanie Maria Draghiego z 9 września 2024 r. na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności,

– uwzględniając sprawozdanie Enrica Letty z kwietnia 2024 r. pt. „Much more than a market” [Znacznie więcej niż rynek],

– uwzględniając komunikat Komisji z 29 stycznia 2025 r. pt. „Kompas konkurencyjności dla UE” (COM(2025)0030),

– uwzględniając komunikat Komisji z 19 marca 2025 r. pt. „Europejski plan działania w zakresie stali i metali” (COM(2025)0125),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2022 r. w sprawie wdrożenia zaktualizowanej nowej strategii przemysłowej dla Europy: dostosowanie wydatków do polityki[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 kwietnia 2025 r. w sprawie sektorów energochłonnych[2] i związane z nią pytanie ustne O-00010/2025,

---

1 Dz.U. C 125 z 5.4.2023, s. 124.
2 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0065.

– uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii z 13 maja 2025 r. w sprawie sieci elektroenergetycznych: podstawy unijnego systemu energetycznego,

– uwzględniając pytanie do Komisji (O-000020/2025),

– uwzględniając art. 142 ust. 5 i art. 136 ust. 2 Regulaminu,

– uwzględniając projekt rezolucji Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii,

A. mając na uwadze, że Pakt dla czystego przemysłu ma na celu połączenie działań na rzecz klimatu i konkurencyjności w ramach jednej nadrzędnej strategii wzrostu, koncentrującej się na wspieraniu sektorów energochłonnych i sektora czystych technologii; mając na uwadze, że jest to bardzo potrzebne, ponieważ przejście na zdekarbonizowaną gospodarkę o obiegu zamkniętym powiedzie się tylko pod warunkiem utrzymania konkurencyjności;

B. mając na uwadze, że plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii ma na celu zapewnienie przystępnej cenowo czystej energii i krótkoterminowej pomocy przez obniżenie rachunków za energię, przy jednoczesnym przyspieszeniu wdrażania reform strukturalnych i wzmocnieniu europejskich systemów energetycznych, aby złagodzić przyszłe wstrząsy cenowe;

C. mając na uwadze, że przemysł europejski stoi obecnie przed ogromnymi wyzwaniami związanymi z wysokimi cenami energii pochodzącej z paliw kopalnych, nieuczciwą konkurencją międzynarodową, utratą miejsc pracy i niedoborem wykwalifikowanych pracowników, co prowadzi do zmniejszenia produkcji, delokalizacji i zamykania zakładów, a tym samym zwiększa zależność Europy od dostawców zewnętrznych i podważa autonomię strategiczną, podczas gdy innowacje, produkcja i powiązane z nimi emisje są przenoszone, a nie eliminowane u źródła;

D. mając na uwadze, że europejski przemysł gotów jest dążyć do zrównoważonego rozwoju, przyczyniając się do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., a przygotowana na przyszłe wyzwania, zdekarbonizowana baza przemysłowa może zaoferować znaczące możliwości, choć realizacja projektów związanych z dekarbonizacją może zostać odłożona, ponieważ w Europie nie mają one już wystarczającego uzasadnienia biznesowego;

1. z zadowoleniem przyjmuje Pakt dla czystego przemysłu jako długo oczekiwany pierwszy krok w kierunku poprawy konkurencyjności przemysłowej i innowacyjności Europy, jej strategicznej autonomii, dekarbonizacji, dobrobytu i czystego wzrostu; wzywa Komisję do

szybkiego przejścia od strategii do działania i wdrożenia; dostrzega, że proponowane działania należy rozszerzyć o dalsze środki; podkreśla, że solidna i dobrze ukierunkowana polityka przemysłowa jest kluczowa dla zapewnienia silnej i zrównoważonej bazy przemysłowej w Europie oraz tworzenia i utrzymywania wysokiej jakości miejsc pracy, przy jednoczesnej dekarbonizacji europejskiej gospodarki, zmniejszeniu zanieczyszczenia i wzmocnieniu odporności Europy;

2. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Banku Dekarbonizacji Przemysłu w celu uruchomienia finansowania w wysokości 100 mld EUR, a także ogłoszony program pilotażowy z aukcją o wartości 1 mld EUR w dziedzinie dekarbonizacji kluczowych procesów przemysłowych w różnych sektorach wspierających dekarbonizację i elektryfikację przemysłu; podkreśla znaczenie zwiększenia inwestycji i dostępu do kapitału na potrzeby produkcji czystych technologii, w tym przez dodatkowe finansowanie za pośrednictwem Funduszu Innowacyjnego; apeluje o szerszy udział państw członkowskich w systemach „aukcja jako usługa”; apeluje o przyjęcie kryteriów inwestycyjnych opartych na wpływie na emisyjność, skalowalności i bezpieczeństwie dostaw; popiera kontrakty na transakcje różnicowe dotyczące dwutlenku węgla jako wypełnianie luki między opłatą emisyjną a kosztami projektów przemysłowego zarządzania emisjami dwutlenku węgla w sektorach, w których trudno jest zredukować emisje; rozważa utworzenie linii budżetowej na wdrażanie technologii dekarbonizacji przemysłu w ramach zarządzania Funduszem Konkurencyjności;

3. popiera Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii i położony w nim nacisk na wdrożenie struktury rynku energii elektrycznej, ulepszenie narzędzi takich jak umowy zakupu energii elektrycznej (PPA) i dwukierunkowe kontrakty różnicowe w celu zmniejszenia wpływu cen paliw kopalnych na ceny energii elektrycznej; z zadowoleniem przyjmuje program pilotażowy dotyczący korporacyjnych PPA za pośrednictwem Europejskiego Banku Inwestycyjnego i podkreśla, że należy wykorzystać PPA do zwiększenia mocy wytwórczych i osiągnięcia rzeczywistej dekarbonizacji; wzywa Komisję do wprowadzenia narzędzi ograniczających ryzyko z myślą o usunięciu głównych przeszkód, z jakimi borykają się energochłonne sektory przemysłu przy zawieraniu PPA, w szczególności PPA dotyczących energii odnawialnej, a także dwukierunkowych kontraktów różnicowych w celu zmniejszenia ryzyka po stronie popytu dla użytkowników energii, oraz do przeanalizowania, w jaki sposób można stymulować rozwój hybrydowych PPA z dopasowanymi produktami elastycznymi;

4. podkreśla potrzebę wzmocnienia infrastruktury energetycznej, zwłaszcza transgranicznej, w tym połączeń międzysystemowych, oraz dokończenia procesu tworzenia unii energetycznej; apeluje o dążenie do ambitnych rezultatów przyszłego dialogu na temat głębszej

integracji rynku energii elektrycznej, ponieważ obecne rozdrobnienie nadzoru regulacyjnego i planowania inwestycji w państwach członkowskich utrudnia integrację i elektryfikację; wzywa państwa członkowskie, operatorów systemów przesyłowych i Komisję do pobudzenia transgranicznego obrotu energią elektryczną w celu uwolnienia korzyści płynących z integracji rynku i poprawy niezawodności dostaw dla wszystkich wzajemnie połączonych stron; wzywa państwa członkowskie, aby dołożyły starań na rzecz osiągnięcia obecnego celu 15 % połączeń międzysystemowych, jak określono w rozporządzeniu (UE) 2018/1999[1];

5. podkreśla potrzebę zakończenia prac nad zmianą dyrektywy w sprawie opodatkowania energii[2], której celem jest dostosowanie opodatkowania produktów energetycznych do celów polityki energetycznej i klimatycznej UE oraz harmonizacja metod ustalania taryf opłat sieciowych, pod warunkiem że środki te nie będą miały negatywnego wpływu na konsumentów końcowych; wzywa państwa członkowskie do pilnego zapewnienia krótkoterminowej pomocy dla przemysłu i gospodarstw domowych, na przykład przez obniżenie podatków i opłat za energię elektryczną oraz powstrzymanie się od nakładania nieuzasadnionych dodatkowych wymogów (nadmiernie rygorystycznego wdrażania prawodawstwa UE), w przypadku gdy zakłóca to równe warunki działania;

6. zachęca Komisję i państwa członkowskie do poprawy koordynacji wydatków na pomoc państwa w zakresie wspólnych europejskich priorytetów przemysłowych i wzywa państwa członkowskie, by wykorzystały to do wspierania przemysłu zmierzającego ku czystej transformacji, przy jednoczesnym uwzględnieniu różnych zdolności fiskalnych; przypomina, że konieczne jest zapewnienie równych warunków działania; podkreśla potrzebę lepszej koordynacji polityki przemysłowej w całej Unii, zarówno między państwami członkowskimi, jak i między państwami członkowskimi a Komisją; popiera wdrożenie narzędzia koordynacji konkurencyjności z myślą o ukierunkowaniu i dostosowaniu działań krajowych; uważa, że

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1, ELI:http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

2 Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj).

wsparcie publiczne powinno przyczyniać się do ochrony miejsc pracy i działalności przemysłowej w Europie, a beneficjenci takiego wsparcia powinni zobowiązać się do zapewnienia godnych warunków zatrudnienia i pracy oraz do prowadzenia dialogu społecznego;

7. popiera uproszczenie i cyfryzację w celu przyspieszenia procedur wydawania pozwoleń, przy jednoczesnym poszanowaniu zabezpieczeń środowiskowych i ochronie zdrowia ludzkiego; apeluje do Komisji, aby w akcie w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu dalej zajmowała się problemami utrudniającymi dostęp przemysłu do energii i proces dekarbonizacji przemysłu, w tym przez przyjęcie środków mających na celu przyspieszenie procedur sądowych i administracyjnych, oraz aby oceniła kryteria ukierunkowanych wyłączeń w odniesieniu do emisji powstałych i depozycji dokonanych podczas budowy czystych i neutralnych emisyjnie projektów oraz projektów dotyczących magazynowania i sieci; wzywa państwa członkowskie do poprawy ich zdolności administracyjnych, aby zapewnić terminowe rozpatrywanie wniosków o pozwolenia oraz do pełnego wdrożenia dyrektywy w sprawie energii odnawialnej[1], w tym nadrzędnej zasady interesu publicznego, oraz aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie (NZIA)[2];

8. wzywa Komisję do uwzględnienia – przy zapewnieniu zarówno bezpieczeństwa dostaw, jak i przystępności cenowej – wszystkich dostępnych technologii, które przyczyniają się do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej UE do 2050 r. w opłacalny sposób, w dążeniu do czystszego, stabilnego, bezpiecznego i bardziej niezależnego koszyka energetycznego; uznaje, że energia odnawialna – wraz z energią jądrową w przypadku tych państw członkowskich, które zdecydują się na jej wykorzystanie – ma zasadnicze znaczenie dla czystego i bezpiecznego koszyka energetycznego; wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy w zakresie bezpiecznego rozwoju i produkcji małych reaktorów modułowych w Europie oraz do przyspieszenia badań nad fuzją jądrową jako technologią energetyczną przyszłości; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą ocenę możliwości usprawnienia praktyk licencjonowania nowych

---

1 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz.U. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724, (Dz.U. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

technologii energii jądrowej;

9. podkreśla rolę elektryfikacji, ale zauważa, że konieczna jest znaczna rozbudowa i modernizacja sieci; apeluje o opracowanie „strategii UE na rzecz elastyczności energetycznej” ze szczególnym uwzględnieniem reakcji po stronie popytu i magazynowania energii; z zadowoleniem przyjmuje zamiar aktualizacji strategii w zakresie ogrzewania i chłodzenia oraz planu działania na rzecz elektryfikacji; wzywa Komisję, aby uznała sektor efektywności energetycznej za kluczowy sektor strategiczny dla dekarbonizacji przemysłu i konkurencyjności Europy;

10. podkreśla ważną rolę, jaką odnawialny i niskoemisyjny wodór może odegrać w dekarbonizacji przemysłu; apeluje o szybkie przyjęcie i wdrożenie prostej, neutralnej pod względem technologicznym i przyjaznej dla inwestycji definicji wodoru niskoemisyjnego w przyszłym rozporządzeniu delegowanym uzupełniającym dyrektywę (UE) 2024/1788[1] przez określenie metodologii oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z paliw niskoemisyjnych, przy dopilnowaniu, by taka definicja była solidna, oparta na danych naukowych i zachęcała do produkcji i stosowania wodoru z myślą o zapewnieniu redukcji emisji; popiera zapowiedź badania zasad dotyczących paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego (RFNBO); wzywa Komisję, aby uwzględniła wyniki tego badania oraz obawy zainteresowanych stron, i zaproponowała, w stosownych przypadkach, zmiany w akcie delegowanym w sprawie RFNBO[2], tak aby zwiększyć produkcję wodoru odnawialnego i obniżyć jego ceny dla konsumentów;

11. ponownie podkreśla potrzebę opracowania środków zapewniających dostawy gazu po obniżonych kosztach dla tych sektorów, które nie mogą w znacznym stopniu polegać na elektryfikacji w perspektywie krótko- i średnioterminowej; apeluje o zróżnicowane i wiarygodne partnerstwa zgodne z bezpieczeństwem i interesami Unii oraz planem działania RePowerEU;

12. wzywa Komisję do zaangażowania się w dialog sektorowy z

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniająca dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylająca dyrektywę 2009/73/WE (Dz.U. L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj).

[2] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz.U. L 157 z 20.6.2023, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/1184/oj).

przemysłem, środowiskiem akademickim, partnerami społecznymi i zainteresowanymi stronami z sektorów czystych technologii i sektorów energochłonnych oraz (transgranicznych) regionalnych klastrów przemysłowych w celu wzmocnienia ich konkurencyjności i ułatwienia im transformacji; podkreśla, że ekosystemy przemysłowe są ściśle powiązane i wydajne, a zamknięcie jednego zakładu ma wpływ na cały klaster; apeluje o coroczne monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie konkurencyjności i odporności europejskich ekosystemów przemysłowych oraz postępów na różnych ścieżkach transformacji, tak aby w razie potrzeby można było szybko dostosowywać narzędzia i zapewnić wsparcie dostosowane do potrzeb;

13. podkreśla, że sukces czystej transformacji przemysłowej zależy od wykwalifikowanych pracowników; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania skoordynowanej strategii umiejętności przemysłowych dostosowanej do NZIA i priorytetów w dziedzinie czystych technologii; popiera szybkie wdrożenie i rozwój akademii przemysłu neutralnego emisyjnie i centrów doskonałości zawodowej; zachęca do korzystania z instrumentów UE, takich jak EFS+, Erasmus+ i Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, aby wspierać ukierunkowane podnoszenie i zmianę kwalifikacji w regionach przemysłowych przechodzących transformację, w tym na obszarach wiejskich;

14. pozytywnie odnosi się do rynków pionierskich dla wytwarzanych w Europie czystych, niskoemisyjnych produktów o obiegu zamkniętym; podkreśla konieczność stymulowania popytu przez zamówienia publiczne i prywatne oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzenie kryteriów i standardów zrównoważonego rozwoju i odporności; popiera utworzenie dobrowolnych etykiet intensywności emisji dwutlenku węgla dla produktów przemysłowych (np. dla stali i cementu), które powinny odzwierciedlać wydajność emisyjną, a nie tendencyjność procesu, oraz popiera dostosowanie do istniejącego prawodawstwa UE, w tym rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów[1] i rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych[2]; wzywa Komisję do zbadania innych wymogów, aby zagwarantować popyt na czyste produkty wytwarzane w UE;

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE, (Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3110 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych zasad wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylenia rozporządzenia (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L, 2024/3110, 18.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3110/oj).

15. z zadowoleniem przyjmuje proponowane działania wspierające gospodarkę o obiegu zamkniętym i biogospodarkę przez zapewnienie dostępu do materiałów i zasobów; zachęca do włączenia do aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym środków zwiększających wykorzystanie i przystępność cenową strategicznych surowców wtórnych w UE, z uwzględnieniem celów aktu w sprawie surowców krytycznych[1]; podkreśla potrzebę zdefiniowania tych surowców wtórnych, które mają strategiczne znaczenie i powinny podlegać monitorowaniu wywozu, np. stali i złomu, oraz wyeliminowania zakłóceń równowagi w ich podaży i popycie, w tym przez rozważenie ograniczeń wywozowych; nalega na skuteczne egzekwowanie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów[2]; apeluje o przewidywalne ramy regulacyjne, które odblokowują modele biznesowe oparte na obiegu zamkniętym, w szczególności na zapobieganiu powstawaniu odpadów, ponownym wykorzystaniu i wysokiej jakości recyklingu;

16. podkreśla konieczność ochrony rynku europejskiego przed nieuczciwą konkurencją i dumpingiem nadwyżek mocy produkcyjnych w przemyśle z krajów spoza UE przez pełne wykorzystanie mechanizmów ochrony handlu; wzywa Komisję do systematycznego, proaktywnego i proporcjonalnego stosowania instrumentów ochrony handlu, w tym dochodzeń antydumpingowych i antysubsydyjnych; domaga się wzmocnienia zdolności egzekwowania rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych[3] i ubolewa, że narzędzie to nie jest jeszcze systematycznie uruchamiane w kluczowych sektorach; wzywa Komisję do traktowania nadwyżki mocy produkcyjnych w przemyśle i strategicznych zależności jako podstawowych zagrożeń dla konkurencji, wymagających skoordynowanej reakcji na szczeblu unijnym oraz odpowiednich narzędzi; apeluje do Komisji, aby zadbała o to, by dostęp do rynku wewnętrznego UE lub europejskich projektów przemysłowych nie był przyznawany podmiotom przyczyniającym się do strukturalnych zakłóceń na rynku lub

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 (Dz.U. L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1157 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1257/2013 i (UE) 2020/1056 oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj).

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz.U. L 330 z 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

nieuczciwej konkurencji;

17. z zadowoleniem przyjmuje proponowane uproszczenie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2 (CBAM) w pierwszym pakiecie zbiorczym jako ważny krok w kierunku dalszego zwiększenia skuteczności CBAM w przeciwdziałaniu ucieczce emisji; ponawia swoje wezwanie do opracowania realnego rozwiązania eksportowego, aby wyeliminować ryzyko ucieczki emisji w przypadku towarów CBAM wywożonych z UE do państw trzecich; zwraca się do Komisji o dokładne przeanalizowanie ryzyka związanego z niezweryfikowanymi certyfikatami spoza UE, które mogłyby zaszkodzić uczciwości i konkurencyjności; z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący przedstawienia przed końcem roku strategii przeciwdziałania obchodzeniu przepisów oraz rozważenia rozszerzenia CBAM na dodatkowe sektory w ramach zbliżającego się przeglądu; podkreśla znaczenie skutecznego CBAM w kontekście stopniowego wycofywania bezpłatnych uprawnień w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji;

18. w kontekście wdrażania strategii UE na rzecz przemysłowego zarządzania emisjami dwutlenku węgla z zadowoleniem przyjmuje włączenie uzasadnienia biznesowego dla trwałego pochłaniania dwutlenku węgla do przyszłych (przeglądów) przepisów; dostrzega, że zarządzanie emisjami dwutlenku węgla, w tym wychwytywanie, składowanie, transport i utylizacja, może być potrzebne w sektorach, w których trudno jest zredukować emisje; podkreśla potrzebę zaproponowania pakietu ramowego dla rynku CO_2 w odniesieniu do transportu i infrastruktury CO_2;

19. apeluje o zapewnienie dostępnego finansowania dla MŚP; z zadowoleniem przyjmuje przyspieszone zatwierdzanie i wydatkowanie środków w ramach instrumentów takich jak Fundusz Innowacyjny i NZIA oraz podkreśla, że MŚP muszą mieć dostęp do inicjatywy dotyczącej ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI); apeluje o dalsze usprawnienia i harmonizację, aby uprościć wnioski o finansowanie, ograniczyć obowiązki sprawozdawcze i przyspieszyć realizację małych projektów;

20. podkreśla znaczenie, jakie podejścia sektorowe mają dla skutecznego wdrażania Paktu dla czystego przemysłu w całym spektrum ekosystemów przemysłowych; z zadowoleniem przyjmuje Plan działania dla przemysłu motoryzacyjnego, plan działania w zakresie stali i metali, ogłoszenie pakietu dotyczącego przemysłu chemicznego, Plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonego transportu i strategię dotyczącą biogospodarki jako kluczowe elementy składowe spójnej transformacji przemysłowej; apeluje o uwzględnienie w Planie inwestycyjnym na rzecz zrównoważonego transportu szczegółowych strategii dekarbonizacji,

odzwierciedlających konkretne potrzeby technologiczne i inwestycyjne różnych rodzajów transportu; apeluje o włączenie innych sektorów, takich jak europejski sektor lotniczy i kosmiczny oraz sektor paliw alternatywnych, do ram Paktu dla czystego przemysłu; apeluje o opracowanie konkretnego planu działania na rzecz czystych technologii;

21. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.